

AUDIËNTIES

ALLAHABAD

October 1989

***Lady Allan, Professor Guyatt
Mr. & Mrs. Jacob***

Vertaler S.M. Jaiswal

Maandag 23 oktober

M.A. We voelen ons zeer bevoorrecht om weer in de aanwezigheid van Zijne Heiligheid te zijn en we brengen de liefde en groeten en de allerdiepste dankbaarheid over van alle leden van de Study Society, niet alleen uit Engeland maar van over de gehele wereld. Veel groepen van overzee belden op toen ze hoorden dat we kwamen en Mexico in het bijzonder, stuurde een lange en toegewijde boodschap; Mr. Nicholas Roles, de zoon van Dr. Roles, die vorig jaar bijna was gestorven, is zeer dankbaar geweest voor de hulp van de meditatie, en Dr. David Connell stuurde brieven.

Al deze mensen laten door hun diepe devotie zien dat zij, die nooit in de aanwezigheid van Zijne Heiligheid zijn geweest, een diepe verbinding met hem voelen, en ze zouden hun altijd liefdevolle dankbaarheid willen uitdrukken. We zijn ons zeer bewust geweest van de boodschap van Zijne Heiligheid aan ons die aangaf dat hij ons zoveel heeft gegeven waar we beter gebruik van zouden kunnen maken en we proberen zeer oprecht om dit in de praktijk te brengen door Sinhalokhan en Manan. Het deed ons aarzelen om naar meer audiënties te vragen met het oog op de wens naar afzondering, die Zijne Heiligheid uitte. Niettemin zijn we er zeker van dat Zijne Heiligheid beseft dat we in onze onvolwassenheid altijd naar verlangen om in zijn aanwezigheid te zijn en we willen zijn wensen hierover alleen maar respecteren.

Het gaf ons zeer groot genoegen dat Zijn Heiligheid zo goedgunstig is geweest om toe te staan dat Mr. Roy Jacob, die niet eerder is geweest, met ons mee kon komen.

R.J. Mag ik zeggen hoe zeer gelukkig we zijn om in uw aanwezigheid te zijn en ik zou onze diepe dankbaarheid willen uiten, namens al degenen in onze Society die de meditatie hebben ontvangen, voor de voortdurende leiding en inspiratie die we van Zijne Heiligheid krijgen.

R.G. Ik voel me waarlijk gezegend om andermaal in de aanwezigheid van de Gerealiseerde Mens te zijn, en ben vol dankbaarheid. Vanwege de grote voordelen die ik heb ervaren na mijn vorige bezoeken, hoop ik zeer oprecht dat Zijne Heiligheid, in de geest van de officiële boodschap van de Society die zojuist is gegeven, verder zal gaan met het verlenen van het grote privilege aan onze Society van het bijwonen van af en toe een audiëntie, zowel om het enthousiasme te verfrissen en om ons begrip van de kennis die hij ons al gegeven heeft, te vergroten.

R.J. Meditatie geeft ons een praktische discipline evenals werken op andere niveaus. Gedurende de rest van de dag lijkt het alsof we hulp nodig hebben van een hoger niveau om stilte te bereiken. Zijne Heiligheid zei tegen Dr. Roles dat we, gedurende een pauze in onze activiteit, we "op de mantra zouden kunnen reflecteren". Kan hij ons wat verdere leiding geven over wat dit betekent?

Z.H. Het leven is een reis. Net als men gedurende de nacht wanneer men van de ene plek naar de andere reist lantaarnpalen langs de weg tegen komt, wanneer het licht van de ene lamp wegvalt de volgende in de verte te zien is. Er blijft een stukje duisternis tussenin. Dus men beweegt van licht naar duisternis en van duisternis naar licht om de reis af te maken. Wanneer de duisternis de overhand heeft dan helpt meer licht om van duisternis langzaam naar het licht over te steken.

Net zo heeft men tijdens de reis van het leven energie, licht en kennis nodig. Wanneer men met de hulp van innerlijke krachten verder voortgaat, is het mogelijk dat men door vele bezigheden en activiteiten, de bron van energie vergeet en zich moe voelt. Maar als je je herinnert, komt de energie weer beschikbaar. In de stormachtige betrokkenheid van Rajas is het noodzakelijk om de herinnering aan die bron van alle energieën die het universum aandrijft, te behouden. Die zelfde energie wordt verkregen en opgeslagen door de handeling van stil zijn.

De energie voor gebeurtenissen die door Rajas en Tamas geregeerd worden, komt ook uit dezelfde bron. Steeds als je Vikshepa voelt, is alles wat je nodig hebt een minuut te pauzeren en jezelf te herinneren aan die leven gevende bron van energie. De handeling van zichzelf aan de mantra te herinneren zou moeten helpen de spanning en vermoeidheid te verminderen en je weer fris te maken.

R.J. Graag zou ik wat meer willen vragen over wat je feitelijk doet tijdens die pauze. Als je zo gelukkig bent om een ogenblik van herinnering te hebben, wat doe je dan precies? Geef je enkel aandacht aan het tot stilte komen?

Z.H. Het is anders dan de handeling van meditatie. In dit geval wordt de mantra eenmaal stil uitgesproken in de geest, zonder hem weer te herhalen of iets anders te doen. Blijf met gesloten ogen, een minuut of zo, in die stilte. In die stilte zal de klank van de mantra in de geest langzaam verdwijnen en totale stilte zal de overhand hebben.

R.G. Is het juist om te denken dat Inspanning, de derde stap op de ladder, de inspanning is om aandacht te oefenen, en dat dit niet langer noodzakelijk is als je " De Trekkraft van de Weg' voelt? Is dit in lijn met wat Zijne Heiligheid ons heeft verteld, dat Dharana (concentratie) overgaat in Dhyana (meditatie) en Dhyana overgaat in Samadhi? Is ware wil, of de wil van de Atman noodzakelijk om aandacht te beoefenen?

Z.H. Het verschil tussen ware wil en gewone wil is dat ware wil de Waarheid betreft, terwijl gewone wil zich bezig houdt met wereldse zaken. Waarheid in zijn zuiverste vorm is dat individu en Brahman hetzelfde zijn.

Aandacht is noodzakelijk voor elke soort van handeling, werelds of spiritueel. Mensen geven van nature aandacht aan wat hen aanstaat, maar het plezierige is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde als het goede. Het goede is dat wat leidt naar de realisatie dat je het Absolute bent. Om naar het goede te bewegen heb je discipline nodig. De ladder van kennis en het systeem van Yoga zijn twee wegen die de weg naar Zelfrealisatie voorbereiden en verschaffen.

Het Yoga systeem is achtvoudig. De eerste vier stappen zijn het reguleren van het fysieke lichaam en zijn gedrag. Daarom brengen Yama, Niyama, Asana en Pranayama een gezond lichaam tot stand, vrij van onnodige Rajas en Tamas om aandacht te geven aan de discipline van het subtiele lichaam. Pratyahara begint de geest ertoe te brengen om zich steeds weer op een punt te richten. Dharana past deze aandacht toe om na verloop van tijd stil te blijven. Wanneer dit vermogen van de aandacht om op een punt te blijven onder de knie is gekregen, dan begint Dhyana dat in zijn subtielste vorm van volkomen stilte, Samadhi genoemd wordt. Samadhi met een voorwerp brengt efficiëntie voort en Samadhi zonder enig voorwerp is het Zelf zijn (of ervaren) als het centrum van alle energie.

Kunstenaars, musici, dichters, schrijvers etc. bereiken dat punt van eenheid ook en zien alle aspecten van hun creatieve werk in een enkel punt, en dan manifesteren hun talenten zich in creatief werk.

Net zo lijkt dit Yoga systeem op de ladder van Kennis. Hier begint de goede impuls die het bewegen op de ladder initieert, met een wens naar Zelfrealisatie en wordt gevolgd door Besluit in verband met de waarheid over Zelf en niet-Zelf - wie ben ik, wat is deze wereld, wat is mijn relatie met de wereld en zijn schepper etc.?

Pas wanneer een besluit is genomen kan de aspirant met aandacht en enige toewijding bewegen om systematische inspanningen te doen (Tanumanasa). Door deze inspanningen vallen hinderpalen weg en de Trekkraft van de Weg (Sattvapatti) wordt gevestigd. Dit gebeurt door het toenemen van Sattva in iemands wezen en kennis. Dit verheldert dan het intellect zoveel dat Inzicht en Overvloed volgen, die leiden naar Turiya.

De Trekkraft van de Weg verwezenlijkt zich omdat elementen van Sattva het intellect hebben schoongemaakt en de Weg duidelijk wordt gezien. Hoewel verwarring en twijfels grotendeels opgeruimd zijn en er een gestadige voortgang op de Weg mogelijk is, is aandacht nog steeds nodig. Tegen die tijd zou de ware wil van de Atman wortel geschoten hebben zoals in Dharana, waar de stabiliteit van de geest duidelijk is geworden. Alleen met de hulp van aandacht kan Inzicht, Overvloed en Turiya bereikt worden. Turiya is het enige punt waar wil en Atman één worden, zoals in Samadhi.

Iedere stap op de Ladder, of het Achtvoudige pad van Yoga, neemt de leiding over de vorige stappen. Ze worden minder direct maar nooit onnodig. Goede Impuls, die een uitdrukking is van de Ware Wil van de Atman blijft voortdurend op de achtergrond tot het toppunt.

Meditatie zoals die gegeven is, werkt alomvattend, want het zorgt voor veel van de stappen van Yoga, en vergemakkelijkt de voortgang op de Ladder van Kennis.

R.G. Mag ik vragen of de aandacht waar Z.H. over heeft gesproken zoveel mogelijk bij gewone zaken betrokken moet worden?

Z.H. De praktijk van meditatie zoals die gegeven is, is een oefening in aandacht en daarna haar transformatie in Zuiver

Bewustzijn. Het Zuivere Bewustzijn, Samadhi of Turya, is het centrum van energie. Zodra men die staat bereikt, en er uit komt, kan deze energie gericht worden op de manier waaraan het individu de voorkeur geeft. Wanneer het in gewone zaken wordt gebruikt, is het resultaat efficiënt, mooi, liefdevol, vredig en evolutionair. Aan de andere kant, kan het gebruikt worden op de Weg, op de Ladder (of bij de Yoga). Het kan ook gebruikt worden om hen te helpen die verlangend zijn naar het meedoen op de Weg of de Ladder van Kennis.

Regelmatige beoefening van meditatie vergroot deze voorraad energie - zoals iemands kapitaal op de bank dat geïnvesteerd kan worden al naar gelang de keuze van het individu zelf. Deze energie, met zijn overvloed en zuiverheid verfijnt iemands aandacht en al het werk dat met die aandacht wordt uitgevoerd.

M.A. In 1982 vertelde Zijne Heiligheid ons dat hij wenste dat onze Society 'zijn bereik zou vergroten en passen zal in de dienstbaarheid aan de natie met ware kennis en met vertrouwen.' Er zijn een aantal positieve gelegenheden geweest waaraan we geprobeerd hebben te beantwoorden en, zoals Zijne Heiligheid ons onlangs schreef, nemen deze contacten toe. Er lijken twee soorten contact gemaakt te worden:

Het eerste is met vooraanstaande wetenschappers die betrokken zijn bij een verandering in de wereld en denken aan een meer verenigde blik, en die de noodzaak lijken te herkennen naar contact met ware kennis. Het tweede zijn de toenemende bijeenkomsten samen met spirituele organisaties die voor eenheid werken. Dit houdt niet in dat er wegen worden gemengd maar een erkennen van ons gemeenschappelijke doel, en liefde en eenheid lijken op dit samenkomen te volgen.

Mogen we aannemen dat Zijne Heiligheid onze deelname aan beide aspecten zou aanmoedigen, denkend aan de noodzaak van de behoefte om de zuiverheid van de ware kennis te behouden?

Z.H. Alle rijkdom en het fortuin van filosofische kennis die door de jaren heen verzameld is, zou vrijelijk uitgedeeld moeten worden. Open de kluizen voor iedereen om langs te komen en op te halen. Het mysterie van dit openen van de kluizen is dat als zij materiële rijkdom zouden bevatten ze heel snel leeg zouden zijn, maar omdat dit intellectuele en spirituele rijkdom is, zal hoe meer zij gegeven wordt, zij steeds groter zal worden. Eens verkregen en gegeven raakt zij nooit uitgeput. Dus er hoeven geen begrenzingen opgeworpen te worden, geen grenzen en geen verboden. Geef enkel zoveel als mogelijk.

Er zijn voorbeelden van mensen die aarzelen om te geven wat ze hebben verzameld of gehamsterd. Dit is zeker waar op het materiële niveau, maar het kan evengoed op het intellectuele en spirituele niveau gebeuren. Alle rijkdom behoort toe aan Sat-Chit-Ananda en niemand zou het moeten begeren, in het bijzonder spirituele rijkdom niet. Het wordt 'Sat-Chit-Ananda ghana' genoemd. Ghana betekent vast. Dus deze uitdrukking van bewustzijn is vast en onbegrensd en er is niemand in het universum die het kan leegmaken.

Dus, vestig zoveel mogelijk contacten en voorzie ze allen rijkelijk. Kennis van de waarheid is tamelijk kristallijn en een beetje koel en scherp, dus het kan soms wat moeilijkheden geven wanneer het aan anderen doorgegeven wordt, vooral als vaste ideeën, maar als het met liefde en sympathie wordt aangeboden zonder een oproep tot bekering, dan kan het goed ontvangen worden zonder wrijving of breuk. Er zijn mensen die spirituele kennis verzamelen als materiële rijkdom, en voelen in hun geest dat als zij hun spirituele kennis aan anderen geven, de anderen gelijk aan hen zullen worden en dat de kans om superieur te zijn voorgoed verloren gaat. Dit is een misverstand en zelfbedrog. Het feit is dat kennis onbegrensd is; hoe dieper je gaat, hoe dieper stil het wordt. Hoe meer men geeft, hoe meer het uit zichzelf groeit. Het proces van kennis is eeuwig, het is vrijheid, het is onbegrensd, dus er kan geen eind aan het streven naar kennis komen. Dus, als er contacten worden gevestigd, hoef je niet gierig te zijn met het aanbieden van kennis. Het komt van het Absolute, dus geef het aan het Absolute in anderen.

M.A. We hebben gevoeld dat alleen als het natuurlijk wordt, het met liefde over komt. We hebben de noodzaak gevoeld om lange tijd te proberen om deze kennis natuurlijk te maken. Dan kan het met liefde gegeven worden in plaats van het gevoel te hebben dat we iets weten dat andere mensen niet weten. We proberen het zuiver te houden.

Z.H. Verwerk het eerst, en maak het dan beschikbaar aan anderen als het natuurlijk wordt na het verwerken; verzamel wat liefde en verdeel het. Maar je hoeft niet te wachten op het ogenblik dat alles juist en grondig is

verwerkt. Wat er ook verwerkt is, zou aangeboden moeten worden en op deze manier zullen verwerking en verspreiding tegelijkertijd voortgaan.

Een leraar leert en verwerkt meer dan de student, dus men hoeft zich niet te veel zorgen te maken. Het proces van geven op zich voorziet in de mogelijkheid van verwerking, en op die manier blijft de gever een stap voor.

R.G. Kan Zijne Heiligheid ons wat meer vertellen over het vierde principe van Sanatan Dharma? Ik begrijp niet hoe je weet wat je verdient, of hoe je steelt van het universum en andere mensen tekort doet?

Z.H. Het zou autoritair zijn voor iedereen om te regelen wat anderen verdienen. Deze vraag hoeft dus niet op de organisatie van de Society betrekking te hebben, maar zou op jezelf gericht moeten zijn. De vraag rijst op een hoog niveau van Bewustzijn op, wanneer universaliteit in het leven wordt verwerkt als een praktisch voorstel. Alleen als de Atman hetzelfde binnenin als buiten wordt gezien treedt Advaita het leven binnen. Om een maat te proberen vinden van wat men werkelijk nodig heeft om zijn rol te vervullen, kan men proberen er iets uit te snijden en dan te zien of je natuurlijk met waardigheid kunt overleven. Het probleem confronteert wijze huishouders. Als jouw spaarzaamheid het gezinsleven, de opvoeding, of je beroepsleven begint te hinderen, dan heb je een grens bereikt. Alles wat extra is, moet terug gegeven worden aan de maatschappij. Hoe minder wensen je koestert, hoe gelukkiger je wordt. Wensen hebben geen grens, eenvoudig omdat de wereld vol is van zoveel mooie dingen. Bovendien zijn de fijnere dingen minder talrijk. Als je een verlangen hebt naar tien dingen, dan zal zelfs als een ervan niet verkregen wordt, Vikshepa de overhand krijgen - en dit is zeer beperkend. Dus waarom de wensen niet verminderen en vrij blijven en dus, gelukkig. Je zou voor jezelf moeten experimenteren: in het huishouden, als je tien kostuums hebt, ga terug naar negen, en dan langzaam naar acht of zeven of wat dan ook praktisch is en waardig maar niet luxueus. Wat opgegeven is, zal teruggegeven worden aan Samashti. Wanneer een iemand Asteya opneemt, kunnen anderen leren en volgen. De wereld zou een betere plek zijn.

R.G. Heeft dit ook op het spirituele leven betrekking?

J. Dit aspect werd in verband met de vraag van M.A. volledig behandeld toen Zijne Heiligheid verwees naar hen die vasthouden aan spirituele kennis zodat anderen niet gelijk zullen worden.

Z.H. Er is nog een andere categorie: zij die doorgaan met het verminderen van hun wensen en behoeften om het minimum te bereiken, zoals in het leven van een Sanyasin. Samashti neemt het dan over en komt aan hun behoeften tegemoet. Zo lang als men bezig is met leven moet men werken, maar wanneer men alle wensen om de eigen behoeften te vervullen heeft opgegeven en zijn leven toewijdt aan het dienen van anderen, dan verandert het patroon en Samashti begint in alles wat nodig is te voorzien.

Dinsdag 24 oktober

R.G. Mogen we toestemming vragen aan Zijne Heiligheid om nieuwe initiatoren te machtigen waar dat nodig is vanwege pensionering door fysieke leeftijd of andere behoeften?

Z.H. De factor leeftijd en andere behoeften in beschouwing nemend, kunnen verantwoordelijke leden gemachtigd worden om mensen te initiëren in de meditatie. Maar er zijn klachten geweest over de uitspraak, dus het is uiterst noodzakelijk dat de uitspraak correct wordt geleerd. Dit kan niet gedaan worden via het geschreven woord. Dit kan alleen mondeling gedaan worden. Dus, wie u ook machtigt zou verwezen moeten worden naar Mr. Jaiswal zodat de juiste uitspraak behouden kan blijven. Klank is de belangrijkste factor in het Mantra systeem en in de initiatie ceremonie. Verschillende gevallen van onjuiste klanken en zelfs verkeerde woorden zijn gerapporteerd. De tekst en uitspraak zijn gecheckt door een geautoriseerde pandit in het systeem, en verdere voorzorgen zouden genomen moeten worden om de zuiverheid van het systeem en de traditie te behouden. Iedereen die nu is gemachtigd of gemachtigd gaat worden, moet gecheckt worden op juiste uitspraak en de tekst.

R.J. Alle huidige initiatoren zijn getraind door Dr. Roles. Sindsdien hebben we niemand gemachtigd. We zullen nu onderzoek doen naar het checken van de uitspraak.

Z.H. Tenzij men de uitspraak precies leert, is het heel moeilijk om het juist door te geven omdat fouten doorgegeven zullen worden. Taalfouten zijn zo subtiel dat het moeilijk bij jezelf te controleren is. Je kunt denken dat je uitspraak juist is, maar het is misschien niet zo.

R.J. Kan ik zeggen dat we een opname hebben van Zijne Heiligheid die de feitelijke Mantra uitspreekt.

J. Het zou beter zijn om iemand anders te hebben die de taal werkelijk kent om te besluiten of je de juiste klank hebt opgepakt of niet.

R.J. Ware Kennis is ons in overvloed door Zijne Heiligheid aangereikt en groei van het Zijn lijkt van de Meditatie te komen. Is er nog meer leiding die Zijne Heiligheid ons kan geven om ons naar beter begrip te leiden? Zal dit natuurlijk gebeuren of is er nog iets wat we zouden kunnen proberen?

Z.H. Jullie bezitten inderdaad een overvloed aan kennis die door de jaren heen is verzameld en jullie hebben ook het systeem van de meditatie. Als er nog een onopgeloste vraag ligt dan is hulp mogelijk, maar tenzij jullie weten waar jullie zijn, tenzij jullie de noodzaak zien voor verdere vooruitgang, tenzij jullie beseffen dat er belemmeringen, hinderpalen of onwetendheid op jullie weg zijn die verwijderd moeten worden, kan er niets meer gegeven worden.

Als jullie denken dat jullie alles gehad hebben wat nodig is en zelfvoorzienend zijn en geen hulp meer nodig hebben, of jezelf beschouwt als Gerealiseerd, dan is dat het einde van de kwestie! Er is niets meer om te geven. De deur is open - en zal open blijven - maar alleen als jullie iets nodig hebben dan zal hij beschikbaar zijn.

Een heilige man zei: "Ik ben door alle geschriften heen gegaan en nu voel ik dat ik ze goed heb geleerd. Bestaat er enige vorm van erkenning of een certificaat van die aard?" Er werd hem gezegd: " Bij afwezigheid van enige uitrusting om de kwantiteit en de kwaliteit van uw wijsheid te meten, is het onmogelijk om dat te doen, maar als er geen enkele twijfel in uw geest is over wat dan ook, dan kunt u zichzelf als wijs beschouwen!" Zolang er nog enige twijfel of verwarring bestaat heeft men de staat van wijsheid niet echt bereikt. Zelfs als men denkt wijs te zijn zal de wijsheid of onvolwassenheid duidelijk worden steeds wanneer die zogenaamde wijsheid in woorden of handelingen worden uitgedrukt. Er is geen meetlat om het niveau van kennis te meten. De test ben jezelf. Als er verwarring is dan is het niet duidelijk; maar wanneer alle twijfels zijn opgelost en de kennis wordt van jezelf dan kan het wijsheid genoemd worden.

Het proberen om de opgaande zon te lokaliseren met behulp van een lantaarn gaat in tegen alle gezond verstand. Atman is Nitya, Buddha, Shuddha, Mukta-Swaroop - (Eeuwig, Wijs, Zuiver en Vrij) en zijn natuur is licht. Hoe kan iemand dat licht zoeken dat zelfs de zon aandrijft met de hulp van het lichtje van hun lantaarn - een stukje kennis? Het licht van die Atman is grenzeloos en eeuwig schijnend en het is van jezelf. Omdat het onbegrensd en eeuwig is, kan men niet afleiden dat het afzonderlijk van jezelf bestaat en ergens buiten jezelf is gelokaliseerd. Het is zichzelf.

Het bewustzijn zou erop gericht moeten zijn om te observeren of het Zelf ervaren wordt als Ahankar (Ego) of zuiver Aham (ongekwalificeerd Bewustzijn). Om de zuivere Aham te realiseren, of om zuivere Aham te zijn, is alles wat je nodig hebt, het zien dat het hart en de geest geen twijfels meer hebben en er geen tegenstellingen verborgen of bedekt zijn.

De oorspronkelijke Shankaracharya zei eens dat zij die onwetend zijn, en zij wiens Prajna (kennis van waarheid als 'te zijn') niet stevig gevestigd is, blijven zeggen dat iedereen het Absolute is zonder werkelijke kennis ervan. Hun wezen is in duisternis en ze bewegen naar duisternis en niet naar het licht. Het oprijzen en de evolutie van bewustzijn, zelfs na het verkrijgen van kennis, is alleen in nederigheid mogelijk, met het gevoel minder te zijn dan het Absolute, het grenzeloze.

Aan de andere kant, als je veronderstelt dat je de piek hebt bereikt, is er geen ruimte meer voor evolutie aangezien alle kennis verkregen is en volle realisatie bereikt is. Dit zou een voorbeeld zijn van het gaan van de ene duisternis naar de andere. Er kan geen trots zijn en geen verklaring van alles weten, maar als er vragen zijn kan je helpen. Trots zijn op het volkomen wijs zijn is een onmogelijkheid in wijsheid. De wijzen weten dat wereldse handelingen in werkelijkheid eenvoudig deel van een toneelstuk zijn door de altijd-verlichte Atman, maar in onwetendheid worden uitgespeeld.

De toneelspelers die beter willen worden, moeten naar iemand gaan die kan helpen omdat hij zelf die niveaus overstegen heeft.

M.A. Kunnen we voor mijzelf en vele anderen bevestigd krijgen, dat we ons elke dag tot hem wenden, en dat we, hoewel we weten dat hij zoveel kennis heeft gegeven, ons heel nederig realiseren dat alleen wanneer we het toepassen en ons tot hem wenden door de meditatie en zijn woorden, dat we hulp krijgen. We veronderstellen niet dat als het opgenomen is, dat het daarmee klaar is. Het is enkel het begin en elke dag is voor ons belangrijk.

Z.H. De relatie is gebaseerd enkel op het niveau van Atman en het is niet iets nieuws en het zal zich evenmin gaan ontwikkelen naar een nieuwe vorm. Toen Dr. Roles in Ram Nagar was in een kamp dat door Maharishi Mahesh Yogi was georganiseerd, ontmoette hij mij en vertelde hij me dat zijn leraar Mr. Ouspensky was, een Russische filosoof. Gedurende de laatste dagen van Mr. Ouspensky vroeg Dr. Roles naar de toekomstige leiding van het werk waarop Mr. Ouspensky antwoordde dat Dr. Roles die leiding in India zou moeten proberen te vinden. Na deze meeting kwam Dr. Roles naar me toe om zijn opwachting te maken en vroeg of, als er gedurende zijn spirituele zoektocht wat advies nodig was, er nog meer audiënties mogelijk zouden zijn. Hem werd verzekerd dat de deuren altijd open zijn en steeds als hij de behoefte voelde, hij contact met me op moest nemen en dat hij de draad van de relatie levend zou houden. Hetzelfde wordt vandaag gezegd. De deur zal open blijven, maar alleen als er een behoefte is, als er een vraag is. Tenzij er een behoefte aan leiding wordt gevoeld, kan er vanuit deze kant geen actie geïnitieerd worden.

Volgens de traditie van Sanatan Dharma moet de zoeker zoeken naar hulp, de zoeker moet naar de Leraar gaan. Als iemand denkt dat ze genoeg verkregen hebben en geen hulp meer nodig hebben, kunnen alleen zegeningen en geluk aangeboden worden.

Toch, als er, zelfs na deze realisatie van zelfstandigheid, een moment komt dat er wat leiding nodig lijkt, zullen de deuren open blijven. Meditatie is reeds aan u gegeven hetgeen u zou moeten brengen naar een staat waar je bepaalde vermogens zult ontwikkelen om ernstig onderzoek te doen. *Als je die staat niet bereikt hebt, dan zou je je beoefening van meditatie weer moeten onderzoeken.*

Het zelfde is van toepassing op kennis. Je moet de vraag van binnen stellen en door niemand anders beïnvloed moeten worden behalve door jezelf. Houd de rede hoog, en als er enig gebied van verwarring of twijfel is, zoek dan leiding om het duidelijk te krijgen. Als er aan de ander kant geen twijfel of verwarring is, en je daar enkel licht voelt, dan hoeft je niet te zoeken.

Om deze staat van Zelfrealisatie te testen, hoewel er daar geen instrumenten voor beschikbaar zijn, moet je er zeker van zijn dat het individu in de staat van realisatie getransformeerd is in het universele en dat er volkomen eenheid met alles in het universum plaats heeft gevonden zonder enige terughoudendheid. Alle afscheidingen worden in die staat opgelost. Tenzij er zich zo'n situatie heeft voorgedaan, is er de noodzaak om te zoeken.

Voordat deze zetel van Shankaracharya op zich genomen wordt, moest er veel interne analyses gedaan worden en er werd bijna vijftig jaar voor de zoektocht gebruikt. De traditie in India laat het toe om te zoeken tot men volkomen stilte en vrede bereikt en dan neemt een leven van dienstbaarheid aan anderen het volkomen over. De verantwoordelijke zoeker zal altijd doorgaan met zoeken van meer antwoorden tot het Zelf door zichzelf zonder enige twijfel onthuld wordt. Laat anderen van hun ivoren torens genieten. Studeer zoveel mogelijk, mediteer zoveel mogelijk, en help jezelf en de anderen die bij je zijn.

Op een gegeven ogenblik werd Dr. Roles verteld dat er meer dan genoeg materiaal aan hem was gegeven. Hij werd ouder en het gegeven materiaal zou al zijn onderzoeken en twijfels ophelderen, dus waarom moeite doen om zo'n gemakkelijke

reis te maken? Maar Dr. Roles zei dat hij steeds wanneer hij Zijne Heiligheid kwam bezoeken, voelde dat heel dicht bij de Atman zat en deze nabijheid voelde als een oceaan van gelukzaligheid waar hij graag in wilde gaan en vrij wilde zwemmen. Hij vroeg om niet van zulke gelegenheden verstoken te hoeven blijven dus hem werd gezegd dat hij steeds wanneer hij zoiets voelde, kon komen.

Er zijn mensen die 'Prajna Pratishita' zijn, de 'levende verblijfplaats van wijsheid'. Het voorbeeld van Sthitaprajna wordt in de Gita gegeven. Enkel door in hun aanwezigheid te zijn verkrijgt je wat subtiele spirituele invloeden die na verloop van tijd verloren gaan in Samashti, behalve als deze door rede worden vastgehouden. Dit samen komen is niet alleen een kwestie van gesprek, het is een natuurlijke vereniging onder de kracht van de Prajna Pratishita mens. Dit is als een stroom van gelukzaligheid en dit is Satsang.

Een worstelaar leert alle tactieken en hij ontwikkelt zijn spieren om zichzelf onoverwinnelijk te maken. Als hij oud is geworden, kan hij niet met wedstrijden mee doen, maar hij gaat nog steeds naar de oefenzaal en bekijkt de jonge worstelaars met grote aandacht en geeft ze wat aanwijzingen zodat ze beter kunnen presteren of kunnen bereiken wat hijzelf niet heeft kunnen doen.

Dit is het verloop van de evolutie.

Wanneer Z.H. onderweg op reis of in de Ashram een andere Prajna Pratishita persoonlijk tegenkomt, neemt hetzelfde gelukzalige gevoel het over. Er zijn geen vragen te stellen, maar om van deze gelukzalige stroom te genieten, worden er vragen gesteld en vaak gebeurt het dat er een geheel nieuw aspect aan het licht komt. Je ziet misschien geen behoefte, maar hoe zit het dan met de oceaan van Gelukzaligheid? Men moet er in zwemmen. Uiteindelijk is het leven er niet alleen om te zoeken, het is ook voor Gelukzaligheid wanneer er geen noodzaak is om te zoeken.

Er kan nooit een einde komen aan Satsang. Het is eeuwig als wijsheid en ook zeer actief. Om Satsang te stoppen na het bereiken van wijsheid, is in feite een daad van Ahankar. Waar deze vorm van Ahankar is, is er zelfs meer behoefte aan Satsang. Het verfrist alles. Z.H. heeft de Stuti (lofzangen op het Absolute) uit het hoofd geleerd en kent elk woord en iedere betekenis. Niettemin herhaalt hij ze iedere dag zonder mankeren omdat ze elke dag iets nieuws laten zien en het ervaren is louter genoeg en Gelukzaligheid. Alleen de ongelukkigen zouden kunnen wensen om dit te missen.

Daarom is de deur open, maar alleen als je de behoefte voelt om wat twijfel of verwarring op te helderen, of eenvoudig wilt zwemmen in de oceaan van Gelukzaligheid zal de deur open blijven.

M.A. Mogen we Zijn Heiligheid heel erg bedanken en zeggen dat de enige twijfel is geweest dat ons in 1985 door Z.H. is gezegd dat de audiënties verder uit elkaar moesten liggen om hem afzondering te geven, dus we hebben misschien een fout gemaakt. Natuurlijk zouden we altijd willen komen dus we zullen verdere verzoeken doen, maar we zullen steeds wanneer hij nee zegt dat accepteren.

Z.H. Zelfs in India moet dezelfde truc gebruikt worden. Aan de mensen wordt gezegd dat er zoveel is gegeven - dus waarom niet tot rust komen? Maar ze moeten uit zichzelf besluiten om te blijven komen en aan te dringen op het gezelschap, de Satsang.

Satsang kan op drie manieren beschreven worden. Het is een samenstelling van Sat en Sang. Sang betekent vereniging. Sat is deel van Sat-Chit-Ananda - sat, chit en ananda. In Sat (Zijn) is Chit (Kennis) en in Chit is Ananda (Gelukzaligheid). Sat betekent Param-Atman dus Satsang is vereniging met Param-Atman. Sat betekent ook Sadgrantha, de geschriften, vandaar de studie van de geschriften omwille van het licht van kennis. Sat betekent ook Satpurush of Mahapurush, de mens wiens gezelschap de kennis van waarheid kan geven, middels gesprek en redeneren.

Hoewel Sat-Chit-Ananda alwetend en almachtig is, en in ieder wezen bestaat, is het moeilijk om mee te communiceren, dus men kan de geschriften hebben, waarvan gezegd wordt dat ze gekomen zijn door de adem van het Absolute. Je kunt ze bestuderen en alleen tot op zekere hoogte kennis verkrijgen. Wat je werkelijk nodig hebt is het gezelschap van een levende mens van wijsheid die alles persoonlijk kan verhelderen. Deze mens van Prajna Pratishita is zo levend met kennis, en haar toepassing in het moment van nu, dat hij de kennis in een nieuwe vorm aanbiedt. Wat gisteren gezegd werd, komt vandaag met nieuwe verheldering. Er is altijd groei in nieuwe aspecten van kennis. Dit alles wordt Satsang genoemd. Bewustzijn is een substantie die zich aldoor op een nieuwe manier ontwikkelt en komt geen einde aan de nieuwigheden

die het kan produceren. Als er een einde aan de oorspronkelijkheid in kennis zou kunnen zijn dan zou het niet bewust blijven maar deel van Prakriti worden die een begin heeft en ook een einde. Satsang is aldus nooit klaar en, daarom, wordt de deur altijd open gehouden.

R.G. Vorig jaar zei Zijne Heiligheid:

"... men kan zo veel mogelijk mediteren, maar alleen zoveel als waar je zin in hebt. Onder geen enkele omstandigheid zou het dwingend of drukkend moeten zijn teneinde je weg naar het Zelf te forceren. Tenminste een half uur in de ochtend en een half uur in de avond moet regelmatig aangehouden worden..."
Sindsdien heb ik gemerkt dat mijn halve uur tamelijk natuurlijk verlengd is tot ongeveer een uur. Zou je er op moeten richten om dit als een regelmatige oefening te vestigen of kan je een zekere variatie toestaan voorbij het vereiste halve uur?

Wat is het verschil tussen hen die dagelijks twee halve uren mediteren en hen die zes uur per dag mediteren?

Z.H. Als je de manier van leven van een huishouder in aanmerking neemt en de behoefte om zijn huishouden op een redelijke basis met waardigheid te laten functioneren, is het voor hem niet mogelijk om teveel tijd uit te trekken voor meditatie en zijn levensstandaard te handhaven. Daarom wordt het minimum voorgeschreven dat hij gemakkelijk aan kan. Er wordt aangenomen dat hij een half uur in de ochtend en een half uur in de avond zonder moeite aan kan. Maar dit is het initiële voorstel, er is geen keiharde regel. Zij die nog actief bezig zijn in het leven zijn mogelijk niet in staat om de tijd voor meditatie te vergroten, maar als sommige mensen dat wel kunnen, is er geen reden waarom ze dat niet zouden doen. Er is geen verbod.

Een beperkte periode wordt voorgeschreven om aan de behoefte te voldoen.. Een dokter schrijft een dieet voor aan zijn patiënt om de kansen op genezing te vergroten. Later als de patiënt fit er beter is, hoeft hij het dieet niet te volgen en kan hij gewone maaltijden gebruiken. Hij moet echter niet te veel eten wat indigestie kan veroorzaken.

Daarom is dit de regel: twee halve uren voor huishouders, meer voor hen die er de tijd voor hebben en dat wensen te doen., maar niet meer dan gemakkelijk gedaan kan worden. Er zou geen kracht gebruikt moeten worden om te proberen de Atman in één keer op te graven. Van nieuwe mensen moet niet verwacht worden dat ze meer doen dan dagelijks twee keer.

Zij die verantwoordelijk zijn voor het onderwijzen van het systeem van kennis en de oefening van meditatie zouden, als hen dat lukt, hun tijd van meditatie kunnen vergroten. Meditatie en kennis zijn nauw gerelateerd. Meditatie maakt de geest helder en een heldere geest kan meer kennis opnemen en ook nieuwe kennis scheppen. Het zou daarom voor hen die verantwoordelijk zijn voor het leiden van het onderwijzen van het systeem behulpzaam zijn.

R.G. Graag geef ik mijn speciale dank voor de leiding van vandaag.

Woensdag 25 oktober

R.G. Een vraag van een ouder lid:

Ik ben bezorgd dat ik een echte moeilijkheid heb bij het mediteren. Ik heb vijf maanden geleden een lichte beroerte gehad. Sindsdien is mijn geheugen ondanks een goed herstel, aangetast. Tot mijn ontsteltenis is mijn aandacht te verspreid om de mantra zo vaak te herhalen als ik in mijn hart zou willen. Ik ben in 1960 geïnitieerd. Vrienden hebben me geholpen zodat ik bij hen gemakkelijk glijd in mediteren zo lang ik niet alleen ben. Ik zou uiterst dankbaar zijn met hulp, omdat waardering van de meditatie zo belangrijk voor me is. Ik ben zesentachtig jaar oud.

Z.H. Onder deze omstandigheden zou de meditatie niet geforceerd moeten worden, als het niet natuurlijk voortgaat en de activiteit die leidt naar meditatie zwaar op het hart lijkt te liggen. De Mantra is een eenvoudige lettergreep die geladen is met spirituele elementen en als de vragensteller er in kan slagen om hem enige tijd te herhalen zal dat weldadig zijn. Dit kan

gedaan worden door comfortabel te blijven voor zover het het lichaam betreft, en de Mantra te herhalen met liefde en toewijding. Als er in de huidige staat van het fysieke lichaam geen diepere niveaus van meditatie bereikt kunnen worden, zou men niet verstoord moeten worden. Als deze gemakkelijke en comfortabele herhaling bereikt kan worden, zal het geen moeilijkheden toevoegen, maar helpen bij het herstel. De spirituele inhoud van de Mantra zal helpen om deze ongelukkige situatie te verlichten en de herhaling van de Mantra zal een magnetisch veld scheppen dat helpen zal bij het herstel en sterkte zal geven om de fysieke hindernissen te overstijgen.

M.A. Vader Laurence Freeman vroeg me om dit aan Zijne Heiligheid over te brengen: Vele jaren geleden werd aan John Main door een Hindoe Swami, Mantra meditatie onderwezen. Later werd hij een christelijke monnik en leerde christenen deze meditatie die centraal in zijn leven geworden was. In 1982 stierf hij. Toen zijn opvolger, Vader Laurence Freeman, met ons in contact kwam leek het dat alle instructies van John Main van zijn Hindoe Swami identiek waren met die ons gegeven waren door Zijne Heiligheid. Vader Laurence herkende dit en voelde dat hij, via de Study Society, contact had gemaakt met de bron van de meditatie van Vader John.

Hij vroeg of we, als het mogelijk was, Zijne Heiligheid konden vertellen over hoe de traditie van Z.H. de christenen van India bereikt via John Main. Vader Laurence benadrukte dat hij niet aan Zijne Heiligheid vroeg om er iets over te zeggen, maar dat het behulpzaam zou zijn dat dit uitgesproken werd in het bewustzijn van Zijne Heiligheid.

Z.H. Het is goed dat er wat goed werk wordt gedaan maar er is een belangrijke factor die voor de geest gehouden moet worden, dat welk systeem dan ook men van een bepaalde bron heeft ontvangen, het veel beter is om dat systeem in zijn zuiverheid te behouden, en het niet met een ander systeem te vermengen, omdat het vermengen van twee systemen later moeilijkheden schept, zelfs als men er in het begin geen ondervindt.

M.A. Er is geen verwarring, maar alleen een gevoel van dankbaarheid.

Z.H. Wanneer men iets gaat horen of weten over een ander systeem, kan nieuwsgierigheid iemand aanzetten om er meer over te weten te komen. Als men iets anders gevonden heeft zou men kunnen experimenteren om de waarheid ervan op een algemene manier te vestigen met de zachte kracht van nieuwsgierigheid. Aangezien er tegenwoordig vele systemen beschikbaar zijn, is deze mogelijkheid tot avontuur heel natuurlijk, hoewel alleen als men niet tevreden is met het systeem dat tot dusverre beschikbaar is. Als men volledig tevreden is met het systeem dat men reeds verkregen heeft, dan zouden zulke avonturen iemand alleen maar in twijfel en verwarring brengen, en beide systemen er niet in slagen om tevreden te stellen - niet omdat ze in zichzelf tekort schieten maar vanwege het mengsel. Een mengsel is iets van het een en iets van het ander dat mogelijk geen redelijk systeem op harmonieuze wijze zal produceren. Daarom scheppen zulke mengsels naderhand moeilijkheden.

J. Tijdens een vroeg stadium van contact met Zijne Heiligheid, kwamen er wat Indiase heren bij Dr. Roles op bezoek in het Barnett Hotel in Allahabad. Ze boden Dr. Roles hulp aan om een andere heilig mens te ontmoeten die veel meer superieur was qua spirituele wijsheid en kracht dan Zijne Heiligheid. Dr. Roles dankte hen voor hun hulp maar zag ervan af om naar een ander heilige mens te gaan omdat hij volkomen tevreden was met Zijne Heiligheid.

Z.H. Aannemende dat alle goede systemen leiden naar hetzelfde punt van Zelfrealisatie, moet men het systeem volgen dat men op de eerste plaats ontvangen heeft. Om naar een ander systeem te veranderen, zal men de ontwikkelingsgang waar men mee begonnen is, achterlaten en weer met een nieuwe beginnen. Dit staat gelijk met een verspilling van tijd, en ook kunnen er twijfel en verwarring binnenkomen, die in onoprechtheid resulteren en daarom volkomen verlies. Hulp uit een andere bron is alleen nuttig als men zich vanwege tekortkomingen van een systeem hulpeloos voelt.

Het proberen om mensen te beïnvloeden om hun systeem te verlaten en naar een ander te gaan lijkt veel op adverteren op de markt en het is beter om van zulke attracties verschoond te blijven. Bij spirituele bezigheden moet het vermengen van systemen en het adverteren van iemands goedheid vermeden worden.

M.A. Graag zou ik heel duidelijk willen maken dat er geen sprake is van zulke ontwikkelingen.

Z.H. Dan zal dit advies in de toekomst kunnen helpen als zulke gebeurtenissen plaats zouden vinden.

M.A. Veel wetenschappers en anderen drukken nu een milieu- en ecologisch standpunt uit over een wereld. Sommige natuurkundigen en biologen waarmee we in contact staan (en die mediteren) geven nu uiting aan het concept van één bewustzijn en universeel geheugen. Echter, zonder een of andere verbinding tussen het nieuwe fysieke concept en het nieuwe concept van geest blijft dualisme bestaan.

Met alle hulp van Z.H. zijn we nu begonnen om de rol van de individuele Manas beter te waarderen. We merken echter dat we meer hulp nodig hebben om de rol van universele Manas, Mahat-Tattva of de Grote Bemiddelaar te waarderen omdat we voelen dat dit de verbinding kan zijn die we nodig hebben?

Z.H. Mahat-Tattva is de onmiddellijke manifestatie van Prakriti. Het belichaamt de Sattvische, Rajasische en Tamasische Guna's van waaruit Ahankar en de vijf Tanmatras (de subtiele vorm van de vijf elementen) verschijnen. De Tamasische manifestatie hiervan is het lichaam van vijf elementen: Akasha, Vayu, Agni, Jala en Prithvi (Ruimte, Lucht, Vuur, Water en Aarde). De Rajasische manifestatie is beweging en alle activiteit in het universum. Manas is de uitdrukking van de Sattvische manifestatie.

De Manas kan zich gemakkelijk in zijn gebruikelijke staat van onwetendheid naar nutteloze activiteiten bewegen, of het pad beklimmen van evolutie en bevrijding door Satsang. Elke stap van evolutie voorziet in enige gelukzaligheid, bewustzijn en vrijheid. Op zijn beurt wordt dit een bron van prikkels die zich ontwikkelt. Met de instroom van Sattva in Ahankara gaat het op in de Mahat Tattva, en Mahat-Tattva gaat op in Prakriti. De Sattvische Prakriti gaat op in het Universele Wezen.

Alle bronnen van Vikshepa komen in principe voort uit stoffelijke dingen of substanties. Vikshepa manifesteert zich vanwege de verkeerde maat van stoffelijke substanties. Deze verkeerde maat schept onnodige opwinding en verstoring en verkeerde functies volgen. Als stoffelijke dingen in de juiste maat gebruikt en genoten worden, zoals in het geval van voedsel en gewone activiteiten in het dagelijks leven, kan Manas opwinding en storingen bespaard worden. Regelmatig misbruik vermindert zijn capaciteit om van dit glibberige pad van vernietiging en gebrek te ontsnappen. In deze situatie glijdt hij ofwel naar de slaap van Tamas, of beweegt zich ongeregeld in opwinding en verwarring. Het lijden onder het gebrek van bewust licht lijden wist het rijk van Sattva, verlichting, kracht en vrijheid uit.

Wetenschappelijk werk op stoffelijke substanties gaat voort richting prachtige complexe manipulaties van materie, en het proces wordt met grote snelheid nagestreefd. Maar het lichaam van wetenschappelijke kennis kan zich niet, hoewel het zeer capabel is om naar complexiteit en uitbreiding te leiden, vanuit zijn eigen natuur richten op eenvoud en eenheid. De kracht van uitvinden drijft verder naar prachtige complexiteit maar het biedt geen uitweg uit deze complexiteit.

In deze ongebreidelde mars van complexiteit zijn de zintuigen, Manas en Buddhi, de ongelukkige slachtoffers. Ze verliezen hun Sattvische luister en de weg naar bevrijding wordt bijna nooit herinnerd. Daarom behouden wetenschappelijk georiënteerde mensen vaak niet een geloof of vertrouwen in het spirituele aspect van de Schepping. Hun rijk van bestaan is ofwel Tamas of Rajas. Om hen uit deze staat van opwinding te tillen is een enorme klus. Het zou het begrijpen van spirituele waarheid en de vlekkeloze beoefening ervan in het alledaagse leven vereisen om hun aandacht en nieuwsgierigheid te trekken. Het zou ook het voortdurend en meelevend aanbieden van wijsheid met groot geduld nodig hebben. Alleen dan kan een ommekeer plaatsvinden.

Een ding is zeker. De menselijke geest is zodanig dat die kan oprijzen uit de diepste niveaus van armoede, ontarding, vervuiling en vervreemding. Maar iemand moet het baken van licht laten schijnen of het baken van licht worden. Bij afwezigheid van zulk licht van wijsheid en waarheid van het spirituele gebied, is het geen wonder dat ze geen vertrouwen en geloof hebben. Sommige koesteren er zelfs haat en afkeer tegen. Teneinde bij deze toestand te helpen, moeten Manas en Rajas gezuiverd en met Sattva gevuld worden zodat ze in de Mahat-Tattva kunnen opgaan. Zij die intelligent en trouw zijn, moeten dit pad van verlichting betreden en alleen dan zou de volledige ervaring en het juiste gebruik van Mahat-Tattva een praktische kwestie worden.

Het rijk van spirituele kennis is de oceaan van liefde. Liefde kan nooit onder druk zetten en evenmin kan het dicteren. Het is als licht en als mensen er de voorkeur aan geven om hun ogen ervoor te sluiten kan er niets gedaan worden. Wetenschappers zullen ergens in hun opwinding moeten struikelen en enige gemoedsrust moeten zoeken. Alleen dan zullen zij die reeds samen zijn opgegaan in de oceaan van liefde en wijsheid in staat zijn om een redding op touw te zetten. Net zoals Prakriti en Mahat-Tattva Sattvische, Rajasische en Tamasische kwaliteiten hebben, kan ook Ahankar Sattvisch, Rajasisch of Tamasisch zijn. Voed je Ahankar met Sattvische kennis, liefde en gelukzaligheid en dan zal, als de gelegenheid zich aandient, iets gedaan worden.

Wetenschappelijk werk is niet helemaal slecht. De materiële substanties worden heden zo prachtig gebruikt zoals nooit tevoren. Wetenschap is zeer aantrekkelijk en geeft net zoveel gemak, maar alleen voor het fysieke lichaam. Het ontnemt Manas en Buddhi hun schittering omdat het eenvoudigweg niet met hen van doen heeft. Het kan niet met hen omgaan. Wetenschappelijk resultaat en kennis is zeer bedwelmend en zij die volkomen bedweld zijn, vinden het moeilijk om hun ogen open te doen. Ze genieten eenvoudigweg van materiële dingen.

Maar het is een algemene regel van de natuur dat de kracht die in de subtiele wereld is omsloten veel groter is dan in de fysieke wereld. De kracht in Jala (water) is groter dan in Prithvi (Aarde). Agni (vuur) is krachtiger dan Jala. Vayu (Lucht) is krachtiger dan Agni en Akasha (Ruimte) is krachtiger dan Vayu. Mahat-Tattva wat subtieler is dan Akasha en waarin alles van het universum zijn plaats heeft, is zeker krachtiger. Evenzo zijn Prakriti en Avyakta nog krachtiger, en het subtielste van alles - het Absolute, het Bewustzijn - is oppermachtig.

Zoals opgemerkt kan Manas zowel naar onwetendheid of naar kennis bewegen. De wetenschap zoekt kennis van de fysieke wereld hetgeen slechts een derde van de schepping is. Zij blijft onwetend van de subtiele en de causale werelden, maar kan niet eeuwig doorgaan, want op een dag zal ook de wetenschapper zich omdraaien en zoeken. Dit is deel van de menselijke natuur. Wanneer iemand zich keert naar de geest zal er iemand zijn om te helpen. Men moet technologie gebruiken, maar niet tegen de prijs van het verstoken zijn van Manas en Buddhi. Men zou niet gehecht moeten raken aan de glorie van de fysieke wereld maar zou waakzaam moeten blijven en moeten kijken naar de veel glorieuzere gebieden van de subtiele en causale werelden.

R.J. Zijne Heiligheid lijkt volkomen vrijheid voor het individu, de mensheid en alles te belichamen. Om echter langs dit pad verder te gaan hebben we een beetje discipline nodig, meditatie en andere manieren die Z.H. heeft aangegeven. Dit lijkt hoofdzakelijk de discipline te zijn van het herinneren van hem die deze vrijheid verschaft die in volledige stilte gevonden wordt. Hoe ervaren we vrijheid?

Z.H. Ervaring van vrijheid is mogelijk na het juiste begrip van het concept van vrijheid. Vrijheid in Sanskriet is Swatantra hetgeen een samenstelling is van Swa en Tantra. Swa betekent Zelf en Tantra betekent discipline. Een vrij mens is dus iemand die zelf-gedisciplineerd is. Zelfdiscipline betekent dat al deze factoren van iemands fysieke, intellectuele en emotionele activiteiten die niet nuttig voor de Atman zijn door jezelf gecontroleerd moeten worden, en niet door iemand anders. Wat ook maar nuttig en goed voor het Zelf is, moet geaccepteerd en in praktijk gebracht worden. Zelfs als iets plezierig is, moet het, als het niet nuttig voor de Atman is, verworpen en beheerst worden. Er kunnen voorwerpen of handelingen zijn die plezierig voor de zintuigen zijn, gunstig voor de geest en bevorderlijk voor een gevoel van geluk in het heden, maar het resultaat op de lange termijn is schadelijk voor het Zelf, dus moeten ze beperkt worden.

Het onderscheidingsvermogen tussen wat nuttig en wat schadelijk is voor de Atman rijst op uit Viveka en Satsang. Met de groei van zelfdiscipline manifesteren zich de verborgen krachten van het Zelf. Dit geeft vertrouwen en helderheid en men begint vrij te handelen met een natuurlijke maat. Het tegenovergestelde van Swatantra is Paratantra, afhankelijkheid, als iemand geen controle over handelingen of discipline van zichzelf heeft. Als zintuiglijke genoegens, tijdelijk gewin, gevoel van kracht of devotie ter wille van toekomstige winst iemands handelingen motiveren, ben je niet vrij maar afhankelijk. Zo iemand heeft geen gevoel voor maat. Daarom is iemand die het vermogen heeft ontwikkeld om af te zien van nutteloze handelingen in onwetendheid, en van nature zoekt naar weloverwogen en juiste handelingen in het licht van het Zelf, een vrij mens. Zijn handelingen laten geen smet achter die later opgeschoond moeten worden.

R.G. Is er een hoofdkenmerk in ieders gestel, in het bijzonder voor henzelf, wat hun voornaamste hinderpaal is bij het beklimmen van de Ladder? Moet ieder individu uitvinden wat dit voor hemzelf is?

Bijvoorbeeld, het is buitengewoon vervelend om te zien hoe fragiel mijn goede staten zijn, en hoe kwetsbaar ik nog blijf ondanks mijn inspanningen in de loop der jaren bij aanvallen van kleinzielige ijdelheden en arrogantie. Deze lijken gekristalliseerd te zijn tot een stevige hindernis die me ervan weerhouden om de ladder te beklimmen.

Z.H. De Antahkaran heeft twee actieve elementen naast de andere, dat zijn Manas en Buddhi. Manas is het middel om verlangens uit te drukken om handelingen te initiëren. Buddhi is het middel om dat wat nuttig of schadelijk voor het Zelf is, te onderscheiden. Gewoonlijk is Manas dynamisch, terwijl Buddhi reflectief is en wijsheid nodig heeft om zijn onderscheidende kracht te laten werken.

Als Buddhi niet door de rede gescherpt is, dan kan, voordat het beperkende bevelen kan geven, de dynamische Manas het lichaam snel in actie krijgen. Manas is klaar om heel spontaan dat wat ook maar plezierig is voor de zintuigen, te herhalen. Daarom is alles wat noodzakelijk is, dat Buddhi scherper en sterker gemaakt moet worden om Manas te controleren voordat deze bij impuls in actie gaat.

Zij die ware kennis zoeken zijn gewoonlijk met rede gezegend, welke al deze obstakels op de weg kan verwijderen. Men moet geduldig en volhardend zijn, vroeger of later zal de rede de overhand hebben. Er kan vanaf de geboorte een element van Samskar zijn, dat op onbewaakte momenten uitbarst om zijn aandeel plezier op te eisen. Zij die niet voorzien zijn van ware kennis en rede, weten niet wat deze uitbarstingen veroorzaakt. Mogelijk praten ze deze juist goed! Redelijke mensen hebben het vermogen deze te herkennen. Deze herkenning van een falen is op zich het bewijs dat Buddhi actief is. Dit gevoel van spijt schept waakzaamheid en in het licht van de rede verliest zulk Samskar zijn kracht en verdwijnt in de loop van de tijd.

Er is geen obstakel dat niet verwijderd kan worden met rede en wijsheid - uiteindelijk is bewustzijn niet voor niets het allerhoogste. IJdelheid en trots zijn geen uitzonderingen, maar de rede kan hen alleen oplossen als men het obstakel ziet en spijt heeft dat men struikelde.

Er is geen eeuwig obstakel, want obstakels zijn niets meer dan een verkeerde maat van de goedheid die door het Absolute gegeven wordt.

R.G. Bewaart de meditatie energie in de Antahkarana, of in plaats van opslaan, stelt het de kracht van Samashti in staat vrijelijk te stromen door Vyashti? Worden verschillende energieën in de verschillende niveaus opgeslagen, Causaal, Subtiel en Fysiek in het individuele organisme? Of stromen ze universeel door de kosmos heen op die niveaus?

Z.H. Meditatie helpt om de begrenzendende voorwaarden die door de overheersing van Rajas of Tams zijn geschapen, te verwijderen. Deze begrenzingen scheiden het individu van het universele. Rajasische en Tamasische handelingen bouwen een begrensd Vyashti op die niet met de Samashti in harmonie kan zijn hoewel deze in werkelijkheid gemaakt is van dezelfde substantie als Samashti. Door de handeling van meditatie brengt Sattva het evenwicht tot stand en begrenzingen verdwijnen. In het evenwicht van de drie Gunas, worden alle hinderpalen opgelost en men ervaart de Samahti als zichzelf, en niet als Vyashti.

M.A. Deze vraag is van A.G., die de nieuwe groep leidt:

Z.H. is uiterst geduldig geweest bij het beantwoorden van eerdere vragen over het lijden in de wereld maar jonge mensen die zich bij ons aansluiten zijn vol mededogen voor het lijden van de onschuldigen, zoals kinderen die wees zijn of gewond bij een aardbeving. Hoe kan men helpen om dit te accepteren en het als een deel van een volmaakte schepping te zien?

Z.H. Waar licht is, is er geen angst voor beweging. Waar duisternis heerst, is er aarzeling om te bewegen. Angst wordt veroorzaakt door duisternis of onwetendheid. Duisternis heeft geen substantie en hoeft niet gevreesd te worden. Het is enkel de afwezigheid van licht die bekend staat als duisternis. Maar met het geestesoog kan men zelfs in duisternis zonder angst lopen. Met kennis is er daarom geen angst, geen aarzeling. Licht en duisternis kunnen gezien worden als goddelijke en wereldse aspecten van de schepping. Ze houden elkaar in evenwicht.

Als de Ahankar trots wordt dat hij hij briljant en superieur is, rijzen er wereldse krachten op om eenvoudig om

valse trots te vernietigen. Net zo, als wereldse krachten te sterk worden, snijden goddelijke krachten hen op maat terug. Zo beweegt de schepping zich in evenwicht zich voort. De verwoestingen en ellende van tegenwoordig worden veroorzaakt door de daden van gisteren. Soms is het niet mogelijk om precieze oorzaken te begrijpen, maar uit de effecten kan men de oorzaken afleiden. Als er ongelukkige gebeurtenissen plaats vinden dan is er behoefte om hen die lijden te helpen. Het is tamelijk nutteloos om te vragen waarom ze gebeuren, maar het is beter om eerst de lijdende mensen te helpen en dan zichtbaar te maken hoe menselijke zaken te organiseren om zulke herhalingen in de toekomst te voorkomen. Het universum is volmaakt voor iemand die inzicht en visie van gehele eenheid heeft, die niets vreest en die handelt met groot mededogen steeds als er ellende uitbreekt. Hij organiseert ook steun om ellende te voorkomen en zorgt voor alternatieven en hulp om lijden te verlichten wanneer dat gebeurt door een onbekende reden.

De jeugd is vol mededogen. Zij wil geen ellende zien, maar zij heeft niet deze visie van de volmaaktheid van het universum want deze visie kan verduisterd worden door het verkeerde gebruik van vrijheid. Sommigen misbruiken vrijheid om ellende te veroorzaken terwijl anderen hun vrijheid gebruiken om een maatschappij te helpen scheppen die met het minste lijden tegen verstoringen kan. Aangezien niets zonder een oorzaak gebeurt en de oorzaak altijd in het verleden ligt, en niemand het verleden kan pakken om het heden te herstellen, is het een meer verlichte houding om de oorzaak te ontdekken en aldus een herhaling in de toekomst te voorkomen. Als iemand voor immer volmaaktheid kon bevriezen, zou ieders vrijheid ontkend worden.

Ellende die met wijsheid wordt gezien, kan gebruikt worden als een gelegenheid om goed te doen en een betere wereld te maken, maar omdat gedane zaken geen keer nemen is het druk maken daarover een kwestie van onwetendheid. Geef deze jonge mensen kennis en rede; laat hen het innerlijke oog ontwikkelen opdat ze in staat zullen zijn ellende en lijden te transformeren in liefde, barmhartigheid en een betere beschaving. Ze zouden ergens volmaaktheid kunnen gaan zien achter de hulpmiddelen die door ellende en lijden worden uitgewerkt.

Laatste boodschap

Z.H. Het gevoel van Atman ontwikkelen is heel belangrijk voor de Society. Als de leiders zich ontwikkelen maken zij de voortgang van de leden mogelijk.

Atman drukt zichzelf uit als liefde en met liefde rijst het welzijn van anderen op. Alle spirituele organisaties zijn alleen op liefde gebouwd. Dr. Roles had liefde in overvloed, en organisaties bloeien als liefde de overhand heeft tussen en door de leiders naar alle leden, net als men het sap ziet stromen door ieder deel van een plant.

Er was een zeer kritisch iemand die het nimmer kon laten om wat dan ook te bekritisieren. Toen hij met zijn vriend wandelde bekritiseerde hij de absurditeit van de Schepper om hele grote vruchten aan hele kleine planten te laten groeien, en hele kleine vruchten aan grote bomen. Zijn vriend zei dat wat het Absolute ook doet, het goed moest zijn en hetzelfde goedgunstige Absolute heeft de kracht om te bekritisieren gemaakt.

Toen ze vermoeid werden zochten ze beschutting onder een grote boom en voelden zich slaperig. Toevallig viel een rijpe mango op de neus van de kritische man en veroorzaakte enig bloeden. De criticus begreep het en zei tegen zijn vriend dat het Absolute achteraf toch niet stom was om kleine vruchten aan grote bomen te maken. Als hij, zoals de criticus wilde, grote vruchten eraan had gemaakt, dan had hij zijn leven kunnen verliezen. Daarom is het waar dat wat het Absolute ook doet het juist moet zijn.

In elke organisatie zullen er wat verschillen zijn, maat met liefde en edelmoedigheid kunnen ze weggewassen worden. Deze benadering zal gelegenheid voor ontwikkeling bieden bij zowel de leiders als bij de leden.

Zegeningen voor u allen hier en voor de Society om verder gelukkig op de Weg door te gaan om in de groei van de spirituele boom te voorzien die door Dr. Roles aan de mensheid is achtergelaten.

शान्ति शान्ति शान्ति: